

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

ZÁHONYI VASUTAS

I. évfolyam, 32. szám

2012. január 02.

Kitartóan és bizakodva

Magunk mögött hagyunk egy évet, annak sok-sok örömét, de a problémákból egy sem maradt ott, azokat tovább cipeljük – ez jár napok óta a fejemben. Próbálok felidézni az eseményeket, hiszen ilyenkor illik sorba szedni a dicső múltat, illedelmesen szót ejteni néhány hibánkról, és csillogó

szemekkel megígérni, hogy idén sokkal ügyesebbek és szebbek leszünk. De hát ez nincs így, nem valószínű, hogy sokkal ügyesebbek leszünk az új esztendőben, és szebbé is csak kevesen válnak tavalyi énjükhöz képest.

Pedig tavaly sem voltunk rosszabbak, mint tavaly előtt, talán csúnyábbak sem lettünk. Igaz, másokkal ellentétben nem forgattuk fel a világot, sőt meg sem váltottuk azt, ami persze másoknak sem sikerült, de mindent megtettünk, hogy szebbé tegyük – ha már mi nem lehettünk szebbek. Úgy voltunk ezzel, mint az emberek: Nem biztos, hogy minden lehetőséget kihasználtunk, de minden lehetőséget megragadtunk, és addig nem engedjük, amíg volt egy fikarcnyi remény a sikerre.

Küzdöttünk a munkahelyünkön a munkánkért, otthon, a magánéletben szeretteinkért, és az utcán a jövőnkért. Mindegyikben tudtunk mosolyogni, de az akadályokból jó párat magunkkal hoztunk, hogy idén újra megküzdjünk velük. Kitartóak voltunk, mint a szélesen hömpölygő folyó, mert rombolás nélkül partot mostunk. Eredményeinket a harcosabbak elvitatják, az urak pedig tagadják, de mi tudjuk, kitartásunknak köszönhető minden, ami év végére jobb lett, mint közben volt. Mindezt úgy, hogy bátran a tükörbe nézhetünk, mert nyugodtabb az arcunk, mint azoknak, akik szebbnek gondolják magukat tőlünk.

Nemcsak gondokat hoztunk magunkkal az óévből, hanem kitartást és akaraterőt. És talán egy kis büszkeséget is, hiszen szakszervezetünk gyarapodott is az elmúlt évben, többek lettünk létszámban és erőben egyaránt. Ezek tudatában kérek tőletek idén is támogató segítséget munkámhoz, és kívánok minden vasutas kollégámnak örömeit szerettei körében, sikereket a munkahelyén, és bizakodó kitartást, amikor a jövőnkért kell megküzdenünk.

Juhász Tiborné

Egykori tagtársamhoz

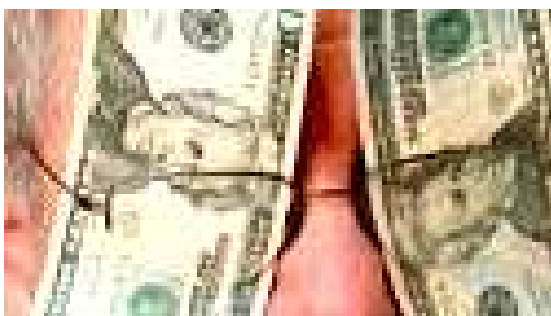

„Aki meg akar tenni valamit, talál rá módot, aki nem, az talál kifogást.”

Stephen Dolly

Nagyon sajnálom, hogy úgy döntöttél, elhagyod a VSZ-t. Indokaid között szerepelt a Cargo eladásából származó pénz nagysága, és valóban, a legújabb ígéret köszönő viszonyban sincs a VDSZSZ eredeti követelésével. Mindig szóvá tetted, hogy a VSZ miért nem csatlakozik a sztrájk-követeléshez? Te egyénileg is megtehetted volna, megtetted? Volt elnökünk nagyon megfontolt ember volt és soha nem vitte bele a csapatot olyan követelésbe, amit nem látott reálisnak. De a lehetőség számodra is adott volt!

Nagyon sok akciót meghirdettünk mi is az elmúlt évben, például az új Munka Törvénykönyve ellen, sohasem csatlakoztál. Neked elég, ha mi megcsináljuk, te pedig élvezheted a gyümölcsét. Vagy egyszerűen nem láttál benne pénzt?

A Munka Törvénykönyvét elfogadták, nagyon rossz, de jobb, mint fél éve volt. Ha te is eljöttél volna, még jobb lehetne. Ahhoz hogy a Kollektív Szerződés érvényben maradjon, összefogásra van szükség, ha felmondják még nagyobbra! Nézz magadba és dönts el, hogy mire vagy hajlandó! Ha nem a társaidért, a cégért, vagy az országért, de legalább önmagadért.

Cselekedj megfontolással! Ezután a Jóisten vigyázzon rád az új esztendőben is.

Pokolné Tünde

4625 Záhony Európa tér 5.

vasúti tel: 03/33-49, mobil: 30-3866083, 20-243-4869, Fax: 03-70-63, 03-33-48

E-mail: juhasztne@zhnet.hu, zhtk@vsz.hu

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Redakciónk bája

Örömmel értesítjük a Záhonyi Vasutas kitaró olvasóit, hogy az ünnepek kavalkádjának sűrűjében, két pohár pezsgő között megalapítottuk a Külön-díjat. Hogy miért nem találtunk jobb nevet a díjnak, még magunk sem tudjuk – talán mert közben elfogyott a pezsgő – de ígérjük, a díjátadó ünnepségre megszavazzuk.

Az kitüntetés létrejöttének jelentősége talán a Pulitzer-díjhoz mérhető, bár tény, hogy a Külön-díjjal járó anyagi elismerés még kiegészítésre szorul. Viszont Záhonyban egyedülálló a plecsnyi, kár, hogy a makói származású Pulitzer József sírjánál alig mérhető mozgás volt csak a hír hallatán, miszerint a legjobb újságíróinkat jutalmazzuk majd minden év Szilveszterén. Szerencsére addig majd' egy év van előttünk, ezért is vagyunk ilyen bátrak.

Az, hogy sok időnk van, nagyon szerencsés, mert egyelőre gőzünk sincs, kiket jutalmazunk a betyárgombócokkal ékesített díjjal. Ez ügyben a redakció többször is tartott szerkesztőségi ülést, mert ugyan az írás nem nagyon megy még nekünk, de ülni, azt már nagyon tudunk. És minden üldögélésünk alkalmával felvetődött, hogy osszuk el egymás közt a kitüntéseket, ami teljesen kézenfekvő ötletnek látszott. Igen ám, csak hogy velünk született szerénységünk gátolta a konszenzus létrejöttét: A megegyezés gátja nem más volt, mint az, hogy jól összevesszünk a gombócokon.

Ezek után a magyar hagyományokat követve Problémamegoldó Bizottságot hoztunk létre. Mondanunk sem kell, hogy a Bizottságban a redakció minden tagja helyet kapott, sikerdíjként egy darab betyárgombóc járt minden tagnak, természetesen ülésenként. A Bizottság alaposan tanulmányozta a közelmúlt hasonló eseményeit, no meg a sikerdíj is megtette áldásos hatását, és megszületett a döntés: Olvasóinkra bízunk annak eldöntését, kik részesülhessenek a patinás díjban. Tehát kérünk mindenkit, aki már legalább egyszer hallott a Záhonyi Vasutasról, vagy már látott olyan vasutast, aki hallott rólunk, jutassa el javaslatát a redakcióba.

Van még azért egy apró gondunk, a díjjal járó anyagi elismerés fedezete. Kérésünk, hogy a jelöléssel együtt mindenki annyi betyárgombócot küldjön, amennyit csak adni szeretne kedvencének. Mi pedig ígérjük, ha probléma merülne fel a gombócok elosztásában, ismét hűek leszünk a magyar hagyományokhoz.

És most következzenek azok, akik az elmúlt évben legtöbbször megtisztelték lapunkat írásaikkal. A jobb felismerhetőség kedvéért fényképükkel mutatjuk be őket.

Juhász Tiborné: Felelős szerkesztő – kedvenc felelete, hogy nem. Sajtótörténeti érdekesség, hogy ő az, aki a legtöbb cikket tiltotta volna le a magyar újságírás történetében, ha előbb kapja meg posztját. De ez nem veszi el a lelkesedését, hiszen tudja, a remény hal meg utoljára. Vesszők tekintetében igen válogatós, többnyire méla undorral töröl, ha szeme elé kerül valamelyik.

Zubály Bertalan: Nemzetközi segédvezér, külszerkesztő – szereti a szerkesztőséget hozott anyagból tornáztatni. Szerszámát, mely az alszerkesztő úréval ellentétben inkább hosszú, mint kemény, sutba dobva, egy rücskös vándorbottal járja az országot, tehát a vesszők már rég nem érdeklik. Könnyű felismerni, mert ő az, aki alig negyven perces vitaindító expozékkal ejti bámulatba a különféle rendezvények közönségét. Így is csak második a műfajban, viszont ő is hallott már a reményről.

Pokolné Tünde: Vezérasszony, kedvencei a szösszenetek, rövidesen szerkesztő – röviden ír, hogy ne sok idejét vegyük el. Leginkább vörös sapkában látni, amit meg is értünk, mert így elég feltűnő jelenség, amikor lekési a vonatokat. Hiteles tanúk szerint rendszeresen előfordul, hogy tizenkét óra alatt egyet sem ér el, viszont mindegyiket jól megnézi – hátulról. Vesszőügyben nem ismerjük az álláspontját, de azért előfordulnak írásaiban.

Kátai József: A startosok csapatának fővezére, alszerkesztő – leginkább válltáskával szeret közlekedni. Azon hordozza kemény szerszámát, melyet a legváratlanabb helyeken tesz ki, csakúgy, mint cikkeiben a vesszőket. Szerszámával, ami nem más, mint a szakaszkulcs, komoly tekintély vívott ki magának, mert közöttünk ő az egyetlen, aki sallerokat és kokikat képes bárhol osztani.

Dolhai József: Szerkesztget ő – a slapajok, vagyis az újdondászok réme. Kedvenc szórakozása, hogy minden írásba belekontárkodik, és a legnagyobb gyönyörűség számára, ha legalább felét kihúzhatja. Na jó, majdnem a legnagyobb. De amit nem húzott ki, azt igyekszik úgy átírni, hogy a szerzője se ismerjen rá. Vesszőileg roppant önző, egyébként általában elviselhető fazon. Nyugalmából csak úgy lehet kizökkenteni, ha valaki belekontárkodik írásaiba.

(A szerkesztőség)

4625 Záhony Európa tér 5.
vasúti tel: 03/33-49, mobil: 30-3866083, 20-243-4869, Fax: 03-70-63, 03-33-48
E-mail: juhasztne@zhnet.hu, zhtk@vsz.hu